

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری مینین (DMITRY MININ)

برگردان: ا. م. شبیری

۲۰ اکتوبر ۲۰۲۳

موانع غیر قابل عبور در مقابل طرح اسرائیل برای «پاکسازی قومی» غزه!

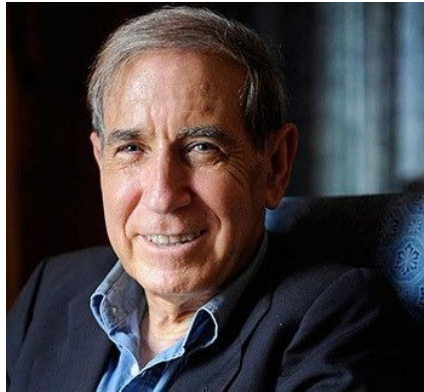
هنگامی که پیروزی در میدان نبرد ممکن است به شکست تاریخی تبدیل شود

از همان روز اول عملیات تلافی‌جویانه «شمشیرهای آهنین» ارتش اسرائیل علیه جنبش حماس در غزه، رهبری نظامی-سیاسی اسرائیل به انتشار بیانه‌هایی مبنی بر این منتشر کرد که این بار مشکل غزه باید به شکل «نهائی» و به گونه‌ای حل شود که دیگر هرگز «مانند قبل نخواهد شد». همان دم، صدای نگرانی در جهان شنیده شد که آیا انتقام‌جوئی علیه حماس به خاطر عملیات طوفان الاقصی، به اخراج کل جمعیت فلسطین از سرزمینشان منجر خواهد شد؟ و آیا از همان ابتداء این هدف نبود؟

سرتیپ ارتش اسرائیل آر. گافمن: «بیانید برویم و همه آن‌ها را بکشیم»!

شلومو بن آمی، وزیر امور خارجه سابق اسرائیل در «پروژه سندیکا» می‌نویسد که این گستاخی «رادیکال‌ترین، متعصب‌ترین و بی‌کفایت‌ترین دولت در تاریخ اسرائیل» بود که آن را دچار «خشم نمسیس» فعلی کرد. به عقیده وی، دولت نتانیاهاو با رد هرگونه روند سیاسی در فلسطین و اعلام این که «مردم یهود حق انحصاری و غیرقابل سلب بر تمام نقاط سرزمین اسرائیل دارند»، خونریزی را اجتناب‌ناپذیر کرد. «او برای حمایت از شرکای ائتلافی خود هر بهائی را بی پروا پرداخت و به آن‌ها اجازه داد تا زمین‌های فلسطینی‌ها را تصرف کنند، شهرک‌های غیرقانونی را گسترش دهند، احساسات مسلمانان را نسبت به مساجد مقدس در کوه معبد تحقیر کنند و توهامات خودکشی در مورد بازسازی معبد یهودی در اورشلیم را ترویج کنند (دستورالعمل برای همه مسلمانان جهادی)».

شلومو بن آمی

اما مهم‌تر از همه، جریان عملیات نظامی، که بدون اتکاء به «نظریه توطئه» قابل توضیح نیست، به منطق بیرون راندن فلسطینی‌ها از زیستگاه شان منجر می‌شود. درخواست دولت برای انتقال یک میلیون و یکصد هزار نفر فلسطینی از شمال به جنوب غزه از سراسر منطقه در عرض ۲۴ ساعت دقیقاً به عنوان آغاز یک «پاکسازی قومی بزرگ» تلقی شد. در واقع، حماس در سراسر نوار غزه گسترده است و در جنوب، در نزدیک تونل‌های منتهی به مصر، از هر جای دیگر قوی‌تر است. بنابراین، هنگامی که بعد از نابودی بخش شمالی، «شمشیرهای آهنین» به این منطقه حرکت کنند، مردم به کجا خواهند رفت؟ البته که جایی برای بازگشت آن‌ها وجود نخواهد داشت و تنها یک راه باقی خواهد ماند – صحرای سینای مصر.

نتانیاهاو در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۳: «ببینید، جای زیادی برای فلسطینی‌ها وجود دارد»!

در قاهره که متوجه این موضوع شدند، به وحشت افتادند. زیرا، مسأله فقط دلسوزی برای مردم برادر فلسطین نیست، بلکه در مورد بقای رژیم نیز هست. پذیرش دو و نیم میلیون نفر پناهنده برای اقتصاد شکننده مصر یک بار غیرقابل

تحمل خواهد بود. مخالفت آن‌ها با باز شدن گذرگاه مرزی رفح بیهوده نیست. مگر با ارسال کمک‌های بشر دوستانه – با برداشته شدن کامل محدودیت‌ها نمی‌توان جلوی بهمن مردم را گرفت؟ حماس به لحاظ تاریخی شاخه فلسطینی «اخوان المسلمین» مصر (ممنوعه در روسیه)، دشمن قسم‌خورده رئیس جمهور السیسی است. مصر در حال حاضر با مشکلات زیادی برای مهار فعالیت خود در سینا، که مقامات رسمی، عمدتاً تنها منطقه تفریحی شرم الشیخ را کنترل می‌کنند، مواجه است. ورود هزاران اسلام‌گرای مسلح جدید براحتی می‌تواند کشور را به ورطه جنگ داخلی بکشاند. السیسی در ۱۷ اکتوبر در دیدار با اولاف شولتز صدراعظم المان در قاهره نیز گفت: «انتقال شهروندان فلسطینی از نوار غزه به صحرای سینا صرفاً به معنای انتقال مبارزه و مقاومت از غزه به سینا است و در نتیجه، سینا به یک پایگاه برای عملیات نظامی علیه اسرائیل تبدیل خواهد شد». و لذا در این صورت، «اسرائیل سعی خواهد کرد با اعزام نیروهای مسلح خود به مصر و سینا از خود دفاع کند». به این ترتیب، او دورنمای یک جنگ احتمالی جدید مصر و اسرائیل را ترسیم کرد. مصری‌ها نیز آشکارا از موضع غرب به رهبری امریکا که نه خواهان لغو طرح اخراج، بلکه، فقط می‌خواهند زمان اضافی برای اجرای آن داده شود، آزوده خاطر هستند و می‌گویند آن‌ها در عرض یک روز نمی‌توانند خارج شوند. در ضمن، تهدید مصر برای انتقال پناهیویان به اروپا زمانی که آن‌ها به راندن مردم غزه به خاک این کشور شروع می‌کنند، کاملاً واقعی است. البته، اگر صدها کشتی حامل فلسطینی‌ها را هنگام حرکت به سواحل اروپا غرق نکنند، می‌تواند یک سنگ تمام عیار اخلاقی باشد.

ملک عبدالله دوم، پادشاه اردن

اردن نیز که شاهد شدیدترین اعتراضات توده‌ئی علیه رخدادهای بوده، بشدت نگران شده است. زیرا، بیش از یک سوم از جمعیت ۱۰ میلیونی آن را پناهندگان سابق فلسطین تشکیل می‌دهند. ملک عبدالله دوم پادشاه اردن که فلسطین در کشورش عملاً «تحقق یافته»، به موضع دولت کنونی اسرائیل بخوبی آگاه است و بی‌دلیل نیست که از گسترش نمونه غزه به سرزمین‌های کرانه باختری اردن بیم دارد. علاوه بر این که تحمل سنگینی ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار پناهنده برای اردن بسیار دشوار خواهد بود، ورود آن‌ها می‌تواند به معنای پایان سلسله هاشمی در این کشور باشد. این کشور که شورش‌های فلسطینی بسختی سرکوب شده («سپتمبر سیاه») را تجربه کرده، می‌داند که موج جدید پناهندگان، تاج و تخت سلطنتی را قطعاً از میان برخواهد داشت. اتفاقی نیست که عبدالله دوم (از طرف مادر، انگلیس)، غرب‌گراترین رهبر جهان عرب، اخیراً یک خط بشدت سخت در قبال اسرائیل در پیش گرفته است. پس از حمله هوایی به بیمارستان المعمدانی در غزه که به کشته شدن صدها غیرنظامی منجر شد، او اجلاس «چهارجانبه» امریکا-مصر-اردن-فلسطین (فتح) را که توسط واشینگتن به او تحمیل شده بود و قرار بود در جریان سفر «تاریخی» جو بایدن به منطقه، در عمان برگزار شود، در ۱۸ اکتوبر جاری لغو کرد. وقتی بایدن خلاف تصاویر و فلم‌های واضح، اظهار می‌دارد که انفجار در

بیمارستانی در غزه، «به نظر می‌رسد توسط گروه دیگری، نه ارتش اسرائیل، انجام شده است»، در واقع، خطر محو آخرین بقایای اعتماد به سیاست امریکا در خاورمیانه را به دنبال دارد.

سفر جو بایدن به اسرائیل- ۱۸ اکتوبر

پیش از این، قاهره و عمان به نمایندگی از رهبران خود هرگونه طرح اخراج فلسطینیان را قاطعانه رد کرده بودند. اگر به خواست آنها توجه نشود، ممکن است روابط دیپلماتیک خود را با اسرائیل که پس از سال‌ها تلاش برای عادی‌سازی برقرار کرده بودند، قطع کنند و دوباره به موقعیت نحس قبلی در منطقه بازگردند.

جامعهٔ خشمگین اسرائیل از شهادت هموطنان خود که هنوز نمی‌تواند وضعیت را به طرز منطقی ارزیابی کند و آماده است از تمام اقدامات سخت دولت این کشور که به هزینهٔ مرکزگرایان گسترش یافته، حمایت کند. اما این موضوع باعث رفع مسؤلیت نمی‌شود. حتی در حال حاضر، ۸۰ درصد از مردم معتقدند که دفتر نتانیاو مقصر اصلی حملهٔ «غافلگیرانه» حماس است، اما پس از اتمام درگیری‌ها، بسته به نتیجهٔ آنها، می‌توان از او سؤال کرد. تخریب ساده نوار غزه با تلاش برای انتقال قدرت به فتح معتدل‌تر از حماس در کرانهٔ باختری، برای هیچ طرفی مناسب نخواهد بود. فلسطینی‌های غزه اکنون خواهان انتقام‌گیری سخت هستند و فقط صفوف تندروان اسلامی را افزایش خواهند داد. در این شرایط، کارگزاران فتح به رهبری محمود عباس بعید است بخواهند به غزه بازگردند، به خصوص این که آنها را خائن و دست‌نشاندهٔ اسرائیل تلقی می‌کنند. ساکنان کرانهٔ باختری بار دیگر با نگرانی به غزه و با خشم به نتانیاو نگاه خواهند کرد. و سپس پیگردهای فعلی نتانیاو به اتهام فساد، که از طریق ماجراجوئی‌های مختلف از آن فرار می‌کند، ممکن است مانند یک وزش ملایم باد قبل از طوفان واقعی به نظر برسد. این احتمال وجود دارد که او در تلاش برای جلوگیری از عواقب پیگردها، مسیر تشدید درگیری‌ها را دنبال کند.

با توجه به نگرش بشدت منفی افکار عمومی جهان نسبت به اسرائیل به دلیل اقدامات وحشیانهٔ آن علیه توده‌های عظیم جمعیت غیرنظامی فلسطین که به هیچ وجه با حماس مرتبط نیستند، ممکن است حمایت معنوی از اسرائیلی‌ها به تدریج از بین برود و ضمن این، بمباران بیمارستان در جنوب غزه و کشتار صدها نفر از مردم، که توسط خود اسرائیل به نوعی به عنوان منطقهٔ امن تعیین شده بود، می‌تواند موجب تحکیم کل جهان عرب و اسلام بر پایهٔ ضدیت با اسرائیل بشود. او که مخالفان نه چندان جدی را با ابزار نظامی شکست داده، ممکن است خود را در یک موقعیت بسیار خطرناک سیاسی و ستراتیژیک گرفتار کند. خطر تحریم نفت فقط توسط کشورهای خلیج فارس، که اکنون مطرح است،

می‌تواند گرایش غرب نسبت به «تنها دموکراسی» در خاورمیانه را یک شبه تغییر دهد. اما گزینه‌های بسیار شدیدتر دیگر نیز وجود دارند.

موشه «بوگی» یعلون

جای تعجب نیست که موشه «بوگی» یعلون، وزیر دفاع بسیار مورد احترام سابق اسرائیل و رئیس ستاد کل این کشور در دولت‌های چپ‌گرا، این روزها می‌گوید: «نتانیا هو یک تهدید جدی برای موجودیت اسرائیل است. او اکنون باید استعفا دهد».

نقل از: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۷ مهر-میزان ۱۴۰۲